

ved Færøerne, forpligter den danske regering sig ved overenskomstens *afsnit IV* til at tilstå fiskefartøjer indregistreret i Storbritannien en behandling, der ikke er mindre gunstig end den, som tilstås fiskefartøjer fra et hvilket som helst andet fremmed land.

I øvrigt foreskriver aftalen et nært samarbejde mellem de to regeringer med hensyn til beskyttelse af fiskebestanden ved Færøerne. I overenskomstens *afsnit VI* bestemmes det, at sagkyndige hvert år skal afgive en beretning om, hvilke foranstaltninger udover de allerede gældende, som eventuelt måtte være nødvendige til beskyttelse af fiskebestanden omkring Færøerne, og at de to regeringer sammen skal overveje eventuelle indstillinger om sådanne foranstaltninger, som de sagkyndige måtte afgive. Det bør i denne forbindelse nævnes, at man fra dansk side under forhandlingerne over for Storbritannien har bekræftet det færøske lagtings beslutning om, at der vil blive indført forbud mod trawlfiskeri inden for det område, som udelukkende forbeholdes færøske og andre danske fiskere (d. v. s. området inden for den „blå“ 6 milegrænse).

Overenskomsten skal ifølge *afsnit VIII (b)* i mangel af en international konventions ikrafttræden gøres til genstand for forhandlinger om eventuel revision efter 2½ år fra undertegnelsen og kan efter 3 år fra samme tidspunkt opsiges med 1 års varsel. Dette betyder, at Danmark, fire år efter at den midlertidige overenskomst er undertegnet, vil kunne blive løst fra den, hvilket i tilfælde af undertegnelse i 1959 vil sige, at Danmark (Færøerne) kan kræve sig løst senest i 1963, medens man efter 1955-overenskomsten først kunne være blevet løst i 1967.

Den nye midlertidige overenskomst vil, som anført, for så vidt angår bestemmelserne om fiskerigrænsen træde i stedet for 1955-aftalen. Såfremt den midlertidige aftale bortfalder, uden at den afløses af en ny overenskomst, vil fiskerigrænseforholdene ved Færøerne derfor alene være afhængige af de til den tid gældende almindelige folkeretlige regler.

3. Overenskomstens statsretlige konsekvenser.

Den nye midlertidige overenskomst vil i forholdet mellem Danmark og Storbritannien umiddelbart få retsstiftende virkning. For at kunne håndhæve den generelt over for fartøjer fra alle lande vil det imidlertid være påkrævet, at der — ligesom det var tilfældet ved 1955-aftalen — udfærdiges en dansk kgl. anordning. Det bemærkes i denne forbindelse, at de faktiske forhold med hensyn til fiskeriet omkring Færøerne efter de foreliggende oplysninger er sådanne, at kun Storbritannien kan påberåbe sig gennem de senere år regelmæssigt at have drevet fiskeri inden for 12 milegrænsen. En fastsættelse af fiskerigrænsen omkring Færøerne i overensstemmelse med aftalen, d. v. s. til 12 sømil — med forbehold af de i traditionen begrundede britiske rettigheder — vil derfor ikke kranke andre landes velerhvervede og traditionelle rettigheder.

Der må efter regeringens opfattelse tillægges den forudsete regulering af fiskeriforholdene ved Færøerne og i særdeleshed den deraf følgende væsentlige udvidelse af det område, som er undergivet dansk fiskeriinspektion, den største betydning. Der søges derfor i medfør af grundlovens § 19, stk 1 samtykke fra folketinget til, at det hittidige traktatforhold mellem Danmark og Storbritannien ændres i overensstemmelse med det foreliggende noteudkast, og at dansk myndighed i henseende til fiskeri udøves på det af overenskomsten omfattede område. Ved udtrykket „dansk myndighed“ er der intet foregrebet med hensyn til fordelingen af beføjelserne mellem rigsmyndighederne og Færøernes hjemmestyre. Efter den gældende ordning er spørgsmål om fiskeri og fredning af fisk på territoriet færøske særanliggender dog med de begrænsninger, der følger af de til enhver tid bestående traktatmæssige og andre internationale rettigheder og forpligtelser, medens fiskeriinspektionen udøves af rigsmyndighederne.